

1. कालिक (von 1. काल und काली) 1) m. a) eine Reiherart, *Ardea jaculator* Buch. (क्रौञ्च) ÇABDAR. im ÇKDr. Vgl. कालीक. — b) N. pr. eines Königs der Nāga Vjutr. 87. BURN. Intr. 387. LALIT. 269. SCHIEFN., Lebensb. 291 (61). — 2) f. कालिका a) Schwärze, dieschwarze Farbe (abstr.) TRIK. 3, 3, 7 (lies काल्य st. काल्य). — b) Schwärze, Dinte ÇABDAR. im ÇKDr. — c) dunkle Wolkenmasse, = मेघनाल AK. 3, 4, 15. = मेघाली, मेघावलि H. an. MED. = मेघमाला H. 163, Sch. Hār. 231. कालिकेव निविडा बलाकिनी RAGH. 11, 15. eine neue d. i. im Augenblick aufziehende Wolke, = नवाम्बु H. an. = नवमेघ MED. Hār. 71. Schnee (हिमानी) TRIK. Nebel (कुङ्कटिका) BHAR. zu AK. im ÇKDr. — d) ein Fehler, Riss im Golde u. s. w. H. an. ĠATĪDH. im ÇKDr. — e) Leber MIT. (s. GILD. Bibl. 439) 1, 31, 4, 11. — f) näml. सिरा ein best. Blutgefäß im Ohr SUÇR. 1, 33, 1. 2. — g) die Haarreihe von den Schamtheilen zum Nabel hin H. an. MED. Hār. 231. — h) ein berauschendes Getränk H. an. — i) Krähenweibchen H. an. MED. Hār. 231 (करी). — k) *Turdus macrourus* (एयामी), ein kleiner Singvogel mit schwarzen Flügeln RĠĀN. im ÇKDr. — l) Scorpion Hār. 133. — m) ein best. in Milch vorkommendes Insect Hār. 136. — n) N. verschiedener Pflanzen: eine best. Arzneipflanze SUÇR. 2, 499, 2. = वृश्चिकपत्र (ÇKDr. वृश्चिकपत्रवृत्, das sich aber nicht in den Lexicis findet; ist nicht viell. der Flügel des Käfers वृश्चिक gemeint?) H. an. MED.; *Valeriana Jatamansi* (जटामांसी, मांसी) Jon. MED. H. an. (कांसी st. मांसी); eine Art *Terminalia* (हिमाचलभावा त्रिसिरा कुरीतकी। सा गन्धयोगकर्षणे प्रशस्ता) RĠĀV. im ÇKDr.; = काकोली RĠĀN. ebend. — LALIT. 247. 248 (im Text कालिक, im Index कालिका). — o) eine Ranke von *Trichosanthes dioeca* Roxb. (पेटालशाख) H. an. MED. — p) eine best. wohlriechende Erde (घाठकी, काली) H. 1033. — q) ein vierjähriges Mädchen, welches bei der Durgā-Feier diese Göttin vertritt, ANNADĀKALPA im ÇKDr. unter कुमारी. — r) eine Art योगिनी H. an. — s) eine Art किंनरी (धूमरी) H. an. MED. — t) ein Bein. der Durgā H. an. MED. = गौरी und काली TRIK. कालिका (?) सुभी देवी सरमा चाय गौतमी MBH. 2, 457. HARIV. LAGL. I, 510. कालिकास्तोत्र Verz. d. Pet. H. 56. = काला und कालका N. pr. einer Unholdin, der Tochter Vaiçvānara's VP. 148. Bei den Ġaina N. pr. eines göttlichen Wesens, welches die Befehle des 4ten Arhan'ts ausführt, H. 44. — u) N. pr. eines Flusses MBH. 3, 8134. कान्यकुब्जोर्वी यमुनापारतो ऽस्य सा । श्रद्धाकालिकातीरं गृह्णान्नवदशे ॥ RĠĀ-TAR. 4, 145 (TROYER: A kālīkā). LIA. I, 349, N. 1. — 3) n. schwarzes Sandelholz ÇABDAR. im ÇKDr.

2. कालिक (von 2. काल) 1) adj. a) die Zeit betreffend, mit der Zeit in Verbindung stehend, auf ihr beruhend: विशेषः कालिकः = अथवा AK. 1, 1, 4, 7. देशिकं कालिकं चापि BHĀṢNĀP. 120. — b) einer bestimmten Zeit angemessen, zeitgemäß: कालिकं वचः MBH. 3, 868. पुत्रो ऽकालिकः 1, 4263. — c) lange dauernd, कालिक (f. ई) P. 5, 1, 108. कालिकं वैरम् Sch. कालिकानिलवेगेन मेघादधिरिवोत्थितः R. 2, 41, 12 (GOAR. 40, 12: अकालानिल^०). अकालिकम् adv. ohne Vorzug: संप्रतं चैव यत्कार्यं तच्च निप्रमकालिकम् । क्रियताम् MBH. 4, 908. — d) häufig am Ende eines comp.: आसन्नकालिक (von आसन्नकाल) eine nahe liegende Zeit —, einen kurzen Zeitraum betreffend P. 5, 4, 20, Sch. वेतनं मासकालिकम् (von मासकाल) monatlicher Lohn MBH. 2, 2080. चतुर्थकालिक und अष्टमकालिक

s. u. 2. काल 1. Vgl. अर्वाकालिक, एक^०, नवकालिका. — 2) f. आ a) ein in Terminen abzutragender Kaufschilling (क्रमदेयवस्तुमूल्य) H. an. 3, 23. MED. k. 66. — b) monatlicher Zins: प्रतिमासं स्रवती (ÇKDr. nach dem VIVĀDĀRṆ.: स्रवति) या वृद्धिः सा कालिका (kann auch adj. sein) मता NĀRADA in MIT. 63, 14. 15. — c) Wechsel der Gesichtsfarbe H. 307.

कालिकापुराण (का^० + पु^०) n. das Purāṇa der Kālīkā (einer Form der Durgā), Titel eines Upapurāṇa VP. LVII. COLEBR. Misc. Ess. 1. 112. Ind. St. 1, 469. Verz. d. B. H. No. 447. RĠĀ-TAR. t. I. p. 326. t. II, p. 468. — Vgl. कालीपुराण.

कालिकामुख (का^० Durgā + मुख) m. N. pr. eines Rakshas R. 3, 29, 30.

कालिकाश्रम (कालिका Durgā + आश्रम) n. N. einer Einsiedelei MBH. 13, 1710.

कालिङ्ग (von कलिङ्ग) 1) m. a) ein Fürst der Kālīṅga P. 4, 1, 170. HARIV. 6383. RAGH. 4, 40. VARĀH. BRU. S. 14, 32 in Verz. d. B. H. 242. BHĠG. P. 4, 3, 21. VP. 467, N. 17. m. pl. = कलिङ्ग das Volk der Kālīṅga MBH. 8, 2066. 2084. VP. 183. 196. — b) Elephant. — c) Schlange. — d) eine Kürbisart (कर्कारुका, भूमिकर्कारु) H. an. 3, 120. fg. MED. g. 32. fg. Hār. 179. eine giftige Pflanze H. 1198. — e) eine Art Eisen: कालिङ्गलिङ्गवान्यः स्याद्वनः सूमाङ्गको मतः SUKHA. im ÇKDr. — 2) f. ई a) eine Fürstin der Kālīṅga MBH. 1, 3775. 3780. — b) eine Gurkenart (राजकर्कटी) H. an. MED. — c) N. pr. eines Flusses HARIV. LAGL. I, 308; wohl eine falsche Form für कालिन्दी. — 3) n. Wassermelone (vgl. कालिन्द) PATHJĀ-PATHJAV. im ÇKDr.

कालिङ्गका 1) m. ein Fürst der Kālīṅga MBH. 2, 1270. — 2) f. कालिङ्गका N. einer Pflanze, *Ipomoea Turpethum* R. Br. (त्रिवृत्), RĠĀN. im ÇKDr.

कालिञ्जर m. N. pr. eines Berges KATHĀS. 22, 161. Verz. d. B. H. No. 483. 486. — Vgl. कालञ्जर.

कालितरा f. = काल्यतिथिसे कालम् PAT. zu P. 5, 3, 55.

कालिदास (काली Durgā + दास, mit Kürzung des Auslauts; vgl. P. 6, 3, 63) m. N. pr. verschiedener Autoren, unter andern des berühmten Verfassers des ÇĀKUNTALA, TRIK. 2, 7, 26. ÇĀK. 3, 12. VIKR. 3, 7. MĀLAV. 3, 9. Ueber das Zeitalter des berühmten Kālīdāsa und über seine Werke s. LIA. II, 1137. fgg. und vorzüglich ALBRECHT WEBER im Vorwort zu seiner Uebersetzung von MĀLAVIKĀGNIMITRA.

कालिदासक m. = कालिदास ÇABDAR. im ÇKDr.

कालिनी (von कालिन् und dieses von 2. काल) f. die Todbringende, N. der 6ten Mondstation H. 110. — Vgl. रौद्री.

कालिन्द 1) n. Wassermelone SUÇR. 1, 136, 21. 216, 11. Vgl. कालिङ्ग. — 2) f. ई a) eine Art Gefäß H. 238, Sch. — b) N. einer Pflanze (रक्तत्रिवृत्); vgl. कालिङ्गिका. — c) N. pr. einer Gemahlin Kṛṣṇa's HARIV. 6701. 9180. VP. 578. der Gemahlin Asita's und Mutter Sagara's R. 1, 70, 33. 2, 110, 21. — d) Bein. des Flusses Jamunā AK. 1, 2, 3, 31. H. 1083. MBH. 2, 371. 4, 141. HARIV. 3301. ÇĀNTIC. 4, 13. PĀṆKAT. 23, 3. RAGH. 13, 28. KATHĀS. 23, 74. RĠĀ-TAR. 1, 60. 3, 327. BHĠG. P. 3, 4, 36. 4, 8, 43. Davon adj. कालिन्द mit der Jamunā in Verbindung stehend, daher kommend LĀTJ. 1, 2, 9. Vgl. कलिन्द.